

Stad bindt mensen

Antwerpse Atlas toont hoe jong en oud in stadswijken kunnen samenleven

Erik DE SMET

Ook in Vlaanderen wonen almaar meer mensen in steden. In Atlas, trefpunt voor inburgering en diversiteit in de (multiculturele) Carnotstraat in Antwerpen, loopt een bijzondere tentoonstelling over de generaties die onze steden bevolken. Hoe kunnen zij samenleven? Achterliggend is het idee dat een mens, behalve door zijn leeftijd (de generatie waartoe hij behoort), ook sterk wordt bepaald door de plek waar hij woont. De stad verbindt dus jong en oud zowel als mensen van verschillende afkomst.

Constant en Geert

Generatie Stad is niet zomaar een tentoonstelling. Ze brengt verhalen van gewone mensen ter sprake. Die vertellen op schermen hun eigen verhaal. We zien ze bezig. Zoals Constant die meermaals per week het vuilnis van de straat veegt. Of Geert die voorleest bij anderstalige kinderen thuis. Daarnaast krijg je ook heel wat duiding over de uitdagingen in het samenleven vandaag. Rode draad daarin is het belang van vrijwilligerwerk in ons maatschappelijke weefsel.

Generatie Stad is tot 31 oktober elke werkdag te bezoeken van 9 tot 17 uur (dinsdag tot 19.30 uur) in Atlas, trefpunt voor diversiteit en inburgering, Carnotstraat 110, 2060 Antwerpen, 03 338 71 30.

Poetshulpen gevraagd

Geen crisis bij Familiehulp, op zoek naar 400 huishoudhulpen

- ▶ Dienstencheques zijn enorm populair, hoewel opgeslagen in prijs
- ▶ Huishoudhulpen zelf bijzonder tevreden over hun werk
- ▶ Ook schoolverlaters, mannen en alloctonen stappen graag in het systeem

Lieve WOUTERS

Een alleraardigst huisje in Gentbrugge, het zou zo als decorstuk kunnen dienen voor het sprookje van Roodkapje. Jacqueline Jonckheere (83) is dan de grootmoeder. Miranda Maes is hier al drie jaar kind aan huis. Een voormiddag om de twee weken stuurt ze de stofzuiger gestaag door alle hoeken en kanten van kamers en gangen. Kaarten en beeldjes worden omzichtig afgestoft en weer op hun plaats gezet. Miranda houdt van doorwerken. Koffiepauzes neemt ze niet, op één onderbreking na. Dat sluit een hartelijk contact met Jacqueline niet uit.

„Vroeger had ik een poetshulp via een interimkantoor”, vertelt Jacqueline Jonckheere. „Er was een groot verloop. Je kon moeilijk afspraken maken. Sinds drie jaar ben ik bij Familiehulp. Ziekte- en verlofregelingen worden veel beter en sneller meegedeeld, al moet ik zeggen dat Miranda nog zo goed als nooit ziek was. We zijn allebei vree content.”

Iedereen krijgt bij Familiehulp een kans om als PIT-medewerker aan de slag te gaan. © Familiehulp

Miranda Maes werkt al zes jaar met dienstencheques via Familiehulp. Voordien zat ze aan de kassa in een grootwarenhuis. Alles bij elkaar verdient ze vandaag niet minder dan toen.

„Ik heb nu de weekends vrij, moet geen overuren kloppen, doe geen avondwerk. Zo heb ik veel meer tijd om bij mijn kinderen te zijn. Met het imago van ‘poetsvrouw’ heb ik geen problemen. Dat klopt gewoon niet. Ik heb veel voldoening van mijn werk en

dat is voor mij het belangrijkste. Je laat niet alleen een schoon huis achter, je krijgt ook nog eens veel dankbaarheid en vriendschap.”

Voor de goede verstandhouding tussen klant en huishoudhulp staat Nele Hanssens in. Zij volgt de zogeheten PIT-medewerkers (Professioneel in Thuisondersteuning) op en is voor hen altijd telefonisch bereikbaar. Af en toe brengt ze een bezoek op de werkvloer. Ze deelt schouderklopjes uit en begeleidt waar nodig.

Het verschil tussen werken met dienstencheques bij Familiehulp of bij een commercieel bedrijf? Hanssens: „Dat zit hem vooral in de ondersteuning en vorming die we onze medewerkers bieden, in de vaste uurregeling, het werken met een vast contract bij vaste klanten. Tegelijk zijn we soepel in het bepalen van de agenda van de medewerkers naar hun wensen.”

„Het imago van poetsvrouw klopt gewoon niet. Ik heb voldoening van mijn werk”

Toch is de vraag naar PIT-medewerkers veel groter dan het aanbod. Ondanks werkloosheid en economische crisis is Familiehulp dringend op zoek naar 400 nieuwe krachten. Waarom zijn die zo moeilijk te vinden? Hanssens: „Iedereen krijgt bij ons een kans en we begeleiden desnoods een tijd op de werkvloer, maar we werven niet om het even wie aan. We zoeken betrouwbare mensen die zelfstandig kunnen werken.”

De grote vraag naar poetshulpen heeft ook te maken met de enorme populariteit van de dienstencheques, hoewel ze intussen bijna 2 euro duurder werden voor de klant (7,50 euro per uur). Sinds de opstart van PIT bedient Familiehulp via deze dienst ongeveer 25.000 klanten. Het feit dat Familiehulp al meer dan zestig jaar actief is in de thuiszorg, boezemt blijkbaar vertrouwen in.

Geknakt in volle bloei, liefdevol doorgaan

Greet BALEMANS over het ongeval dat haar als tiener overkwam en hoe ze sindsdien haar leven zin geeft

Nicole LEHOUCQ

Zestien was ze, het leven lachte haar toe. Toen gebeurde het ongeval, waardoor ze in een rolstoel terecht kwam. Vandaag is Greet Balemans 43 en woont ze in een huis waar alles aan haar beperking is aangepast. Ze is gehuwd en mama van een zoon van dertien. Haar echtgenoot heeft zelf ook vier kinderen. „Het ongeval stond het liefhebben niet in de weg”, zegt Balemans. „Al waren er momenten dat ik me afvroeg of iemand me nog graag zou zien.”

Een kwarteeuw later schreef Balemans een boek over haar ervaringen. „Tijdens het schrijven werd me duidelijk hoe ik als tiener volop aan het openbloeien was en mijn plaats aan het vinden was in de Chiro, aan de hotelschool, in de sport, en hoe dat van de ene op de andere dag veranderde”, vertelt ze.

Na een lange revalidatie studeerde ze voor vertaler en ook exegese, Bijbelse teksten verklaren. „Daar leerde ik Bijbelverhalen begrijpen en er iets mee aanvangen in mijn dagelijkse leven”, licht Balemans toe. „Maar al die tijd was ik op zoek naar mezelf. Toevallig kwam ik in contact met

PRH, een vormingsinstelling die werkt aan persoonlijkheidsvorming en relaties. Ik schreef me in voor een cursus en vond in die

methode precies wat ik nodig had. Nu ben ik er zelf vormingswerker. In gesprekken help ik mensen een uitweg te vinden uit

hun problemen en zich te richten op het positieve. Dat herinnert me aan mijn ‘genademoment’, het begin van mijn ‘nieuwe leven’.

Ik zat net in een rolstoel, verbleef nog in het ziekenhuis, toen ik de liftdeur voor iemand openhield. Ik, die zelf zo lang bedlegerig en hulpbehoevend was geweest, kon nu iemand helpen en dat betekende veel voor me.”

Andere kijk op God

„Van jongs af stond ik open voor de diepere zin van het leven. Amper dertien, nam ik uit vrije wil deel aan de kruisweg. Kort na mijn ongeval vroeg ik me af wat ik wel misdaan kon hebben, dat God me zo strafte. Gaandeweg zag ik in dat het ongeval dat mij overkwam, geen straf was van God en dat ik eigenlijk reageerde zoals een van Jobs vrienden in het Oude Testament. Lijden hoort bij het leven. Dat leerde ik aanvaarden. Net zoals ik in mijn zoektocht naar zin leerde dat ik mocht kwaad zijn op God. Dan pas kon ik mijn onmacht en mijn pijn bij Hem neerleggen. Nu heb ik een persoonlijke relatie met God”, getuigt Balemans.

Greet Balemans, *Zoeken naar zin vanuit een rolstoel*, Carmelitana, Gent, 2011, 144 blz., 18 euro, ISBN 978 90 76671 79 6.

Greet Balemans wil mensen helpen zoeken naar het positieve in het leven. © Mine Dalemans